

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையப்ள்ளை

Le Rédauteur
S.CANDIAH PILLAI

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ வருசு மார்கழி மீ கூ எ (26-12-35)

No. 2.

திருவாய் மொழி.

ஓங்கியுலகளாகந்த வுத்தமன்பேர்பாடி
நாங்கள்நம்பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம்திங்கள் மூம்மாரிபெய்து
ஓங்குபெருஞ்செந்நெலுடு கயலுகள்
பூங்குவளைப்போதில் போறிவண்டுகண்படுப்ப
தேங்காதேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி
வாங்ககுடம் நிறைக்கும்வள்ளல்பெரும்பக்கள்
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம்பாவாய்.

ஆழிமழைக்கண்ணுவென்று நீகைரவேல்
ஆழியுள்புக்கு முகந்துகொடார்த்தேறி
ஊழிமுதல்வ னருவம்போல்மெய்கறுத்து
பாழியந்தோருடைப் பற்பநாபன்கையில்
ஆழிபோல்மின்னிவலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்க்கமுதைத்த சரமழைபோல்
வாழுவுகினில்பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

ஸ்ரீமத்சத்குரு குண்பரப்ரமணே நம்.

தத்துவநிதானம்
மறைகண்டநம்பி அவர்கள்
எழுதியது.

ஸ்ரீகாசி கோஷத்திரத்தில் (27-9-1934ல் தர்ம வீரபண்டித, அங்கராஜா சுப்புராய சர்மா, அவர்களால் ஹந்தி பாதையில் அச்சிடப்பட்டு மஹா ஜனங்களுக்கு வழங்கிய பத்திரிகையின் விடையை விடங்கள்.

மேல்கண்ட பத்திரிகையின்
மொழி பெயர்ப்பு பின் வருமாறு

காசியில் “ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசார் யாருடைய வரவு”

ஸ்ரீமதாதி குரு சங்கராசார்யாளால் நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடியினுடைய பிடாதிபதி ஸ்ரீ மத் ஜகத்குரு சங்கராசார்ய ஸ்வாமி கள் நம்முடைய காசி கோஷத்திரத்தில் வந்திருக்கிறார்கள்.

சனுதன தர்மத்தின்மீது வந்திருக்கிற கஷ்டத்தைப் பார்த்து ஆஸ்திக ஜனங்கள் நம்மை ரக்ஷிப்பவர் யார் இருக்கிறார் என்று முறையிட்டபொழுது, அச்சமயம் அவர் தன்னுடைய நிகரில்லா பலத்தினால் குருவாயுர் முதலான ஸ்தானங்களில் போய்ச் சத்துருக்கலை ஜூபித்தார். ஸ்ரீ அன்னபூர்ணை சமேத ஸ்ரீ விஸ்வநாதாரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு வருகிறதும், பாவனமான கங்காநதிக் கரையில் அமர்ந்துள்ளதுமான காசி, பாரத தேச முற்றிலும் உள்ள சனுதன தர்மத்திற்கு தாய் பூமியாக இருக்கிறது. இப் பேர்க் கொத்த காசி நகரத்தில் இச் சப ஸமயத்தில் ஸ்வாமி களுடைய நல் வரவைச் செய்வது ரொம்பவும் சுபத்தைக் குறிப்பிடுவதா பிருக்கிறது.

ஸ்வாமிகளை தரிசிப்பதும் அவருடைய உபதேசத்தைக் கேழ்ப்பதும் நம் மெல்லோருக்கும் மிகவும் தேவையா

பிருக்கிறது. பரியத்தையும் சுத்தத்தையும் வியாபித்துக் கொண்டு இன்று நமக்கு அபயம் கொடுப்பவர் ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடிபுரி மடத்தினுடைய ஜகத்குரு தான். இவரே சத்யமான ஜகத்குருவாயிருக்கிறார். ஆனால் இவரைப் பற்றி ஸ்ரீ ஸ்ரீங்கேரி ஜகத்குரு சங்கராசார்யாள் அதர்மும், அந்யாயமும், அச்யமும் முற்றிலும் ஆதாரமில் ஸாததுமான சில வார்த்தைகளைப் பிரசரம் செய்ததானது ரொம்பவும் துக்ககரமான விடையமாயிருக்கிறது.

பரத கண்டத்தில் அனேக ராஜா, மஹா ராஜா தனிக வைஸ்யர்களால் தேவி நவராத்திரி முதலானப்ரமேயங்களில் நூற்றுக்கணக்கான ரூபாயை அடைந்தும். ஸ்ரீ ஸ்ரீங்கேரி ஜகத்குரு சங்கராசார்யாள் மேற் சொன்ன நன்கொடையோர்களுக்குத் தெரியாமல் “வைஸ்யவேதோத்தக்ரியா விசாரம்”, என்ற பேர் குண்ட ஒரு அமங்கள் புஸ்தகத்தை ப்ரசரம் செய்திருந்தார். அதில் அவர், இப்பொழுது அசல் கஷ்டரிய வைஸ்ய ஜாதிகள் நஷ்டமாய்ப் போய்விட்டதென்றும் இப்பொழுது கஷ்டரியர், வைஸ்யர் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் அசல் ஜாதியார் இல்லை என்றும் அவர்கள் வேதோத்தகர்மாவிற்கு அதிகாரிகள் இல்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

இச் செய்கையானது அந்த நன்கொடையோர்களின் பொருட்டு நன்றிமறதலாகிறது. ஹிந்து மதத்தில் ஒரு வருக்கொருவரில் தவேஷாக்னியும் பிளவும் உண்டாயிற்று. ஆகையால் காசி, உதயப்பூர், ஜெயப்பூர், ஐம்கண்டி மஹா ராஜாக்கள் இவரை பறவிஷ்காரம் செய்ததுமல்லாமல் கஷ்டரிய வைஸ்ய சபைகளும் இவரை பறவிஷ்காரம் செய்தன. நான் சாஸ்த்திர்காக்கூப்பட்டபொழுது யாரும் வரவில்லை.

ப்ரம்ம தேஜஸை இழந்து கொழுப் படைந்து பரிசுத்தமான மடத்திற்கு அபயவைஸ்ஸையும் தர்ம பேதத்தை

யும் மதத்தில் தவேஷாக்னியை மூட்டுகிறவருமான இந்த மடாதிபதி எப்பொழுதும் பூஜிக்க தக்கவரில்லை.

ஸ்ரீங்கேரி மடத்தின் இந்த அக்ரமமும், அன்யாயமும், அதர்மும், அச்தியமான புஸ்தகத்தைக் கண்டத்தும் திக்கரித்தும், பறவிஷ்காரம் செய்தும் கஷ்டரிய வைஸ்ய சங்கத்தின் கோபாக்னியை சாந்தபடுத்த வேணு மாயும் அகில பாரத வர்ணங்களும் தர்ம சங்கத் தோரையும் பாரதர்ம மஹா மண்டலத்தோரையும் ப்ரார்த்தித்து கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ காமகோடி சங்கராசார்யாளுடைய விடையத்தில் எவருக்கேனும் அவர் எந்த பிடத்திற்கு அதிகாரி என்பதிலும் அவர்களுக்கு ப்ரமாணகரங்தம் எது என்பதிலும், அவர் எந்த ஜாதியார் என்பதிலும் சந்தேகம் உண்டானால் இவ்விடையங்களுக்கெல்லாம்பதில் சொல்லத் தயாராயிருக்கிறேன்.

ஒம் தத்தை

வனுதனதர்மாபி லாவித்ரம்வீரபம்
அங்கராஜா சுப்ராயசர்மா
ஹிந்து மிஷனரி
ஸ்ரீவைஸ்யாள் சத்திரம்
கேஷமேஸ்வரகாட்
காசி.

27-9-34

ஆர்ட் ப்ரஸ் பாஸ்பாடக்ரோட்
பனரிஸ்.

தர்மவீர பண்டித அங்கராஜா சுப்ராய சர்மாவினால் 27-9-1934-ல் ஹிந்தி பாதையில் அச்சிடப்பட்ட மேலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் பத்திரிகையின் விடையத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது கேரான முறையில்மனவு ஸமாதானத்துடன் நூயம் இது என்றும் அநியாயம் இது என்றும் விசாரணை செய்து பார்க்காமல் தன் மனதில் உதித்தபடி பத்திரிகையை பிரசுரித்திருக்கிறார் என்றே கருத வேண்டியிருக்கிறது. எனன்றால் “ஸ்ரீ மதாதி குரு

உள்ள நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

REPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தக்கம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் யத்தி வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ செலி மார்க்கம் மீ' க்க ட (26—12—35)

NO. 2.

திருவாசகம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கன்
மாதே வளருதியோ வன்சேவியோ நின்சேவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்தியவாழ்தோலிபோய்
விதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மேய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ஙன்
எதேனு மாகாள் கிடந்தா னேன்னேயேன்னே
ஈதே யேந்தோழி பரிசேலோ ரேம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கேன்பா யிராப்பகல்ளாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தகையோ னேரிழையாய் னேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ வினோயாடி
எசு மிடமீதோ விண்ணேர்க் னேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுங்
தேசன் சிவலேகன் தில்லைச்சிற் நம்பலத்துள்
ஈசனாக் கண்பார்ப்பாம் ஆரேலோ ரேம்பாவாய்.

—
திருவருள் துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்செய்
துமினிக் கருதிய
நாலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னையிய
ஆலமுன் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை
யுவ வந்து மார்கழி மீ 11 வ

மூவடி முப்பது.

இந் நால் மிகப் பழையமைவாய்
ந்ததோர் அரிய பெரிய
தமிழ் மறை ஆகும். மூன்று அடிக
ளால் ஆய முப்பது சூத்திரங்களை
உடையமையால் மூவடி முப்பது எனப்
பட்டது; நாலடியான் ஆய நாற்பது
செய்யுட்களை உடைய நால் நாலடி
நாற்பது எனப் பட்டதுபோல எனக்.

இந் நாலை அருளிச் செய்தவர் தத்
துவப் பெரியாராகிய இடைக்காடர்
என்னும் சித்தர் பெருமான் ஆவர்.
இவர் காலம் கடைச் சங்க காலம்
என்ப. இவ் வண்மையும் இவரது வாய்
மைபான கல்வியும் “சங்கப் பலகை
யை ரிஹை குலைத் திடைக்காடர்” என-

இவர் போற்றப் படுதலாலும் அறியப்
படும்.

இடைக் காட்டுச் சித்தர் பாடல்,
இடைக் காட்டுச் சித்தர் ஞான சூத்தி
ரம், ஊசி முறி, பஞ்சாங்க வெண்பா
என்பனவும் இவரால் இயற்றப்பட்ட
டன் என்ப. அக நானுறு முதலிய
தொகை நால்களிலும் இவர் கவிகள்
கில காணப்படுகின்றன.

இவற்றுள் ஊசி முறி என்பது
எழுத்தாணி என்னும் ஊசி கொண்டு
ஏட்டில் எழுத முடியாததாய்ச் செவி
பிற் கேட்டு அறிந்தவாரே, ஏழிசை
லூலி காற்றேதை, கடலோதை, மழை
யோதை முதலாக ஒலித்துக் காட்டப்
படும் ஒசை வேறுபாடு நோக்கி
உணர்ந்து பொருள் கானும் நீர்மை
வாய்ந்த நூல் என்ப. எழுதா மறை
என்னும் அந்தணர் மறையை அதுபவ
மாகக் கண்ட தத்துவப் பெரியாராகிய
அந்தணரே இந் நாலின் பெற்றியை
அறிய வல்லராவர்.

அக் காலச் சங்கப் புலவர் படிப்பு
வல்லபத்தில் தம்மை ஒப்பாரும் தம்
மின் மிக்காரும் இவர் என்னும் தருக்
குடையவராய், பிறர் அரங்கேற்றும்
படி தம்பால் கொடு செல்லும் பாடல்
களை ஒரே முறையில் கேட்டறிந்த
வாரே எழுத வல்லாரை மறை விட
த்து வைத்து எழுதுவித்து அவற்றைப்
பழம் பாடல் எனக் கூறி அவமதிப்பது
வழக்கம் எனவும், இதனைக் கேள்வி
யுற்ற இடைக்காடர் பெருமான் அச்
சங்கப் புலவர் கெறுவத்தை அடக்கி
அவரை நல் வழிப் படுத்துவான்
துணிந்து அவர் அவைக் களம் புகுந்து,
“எனது பாடலையும் பழம் பாடல்
எனக் காட்ட வல்லோராயின் அவ்வாறே
செய்யின்” எனக் கூறி, “ஊசி முறி”
என்னும் நாலை அவர் எழுத்தாணி
வேலை முறியப் பாடினர் எனவும் அத
னால் அவர் கெறுவும் ஒழிந்து சங்கப
பலகையும் நிலைகுலைந்தது எனவும்
கர்ண பரம்பரையாக வழங்கும் கதை
யும் உண்டு என்ப.

இதனால் இடைக் காடர் வாய்மை
யான கல்வியுடைய — ஞான நேத்திர
முடைய மெய்யடியார் என்பது— ஒலி
கட் கெல்லாம் பிறப்பிடமாகிய நாத
பிடத்தை அணவி இன்னிசை ஏழின்
லூலி நுட்பங்களையும் எழுத்துக்களின்
பிறப்பு முதலியவற்றையும் அதுபவ
மாய் அறிந்த தத்துவப் பெரியார் என்
பது வெள்ளிடை மலையாம்.

நன்னெறி.

எழுத்தறியார் கல்விப்பெருக்கமனைத் தும்
எழுத்தறிவார்க்காணின்இலையாம் — எழுத்
[தறிவார்
ஆயுங்கடவுள் அவிர்ச்சடமுன்கண்டாவில்
வீயும்கரந்திகை.

(ஷ செ. 21)

என்னும் இச் செய்யுள் உலகியறுக்
கும் ஒருவாற்றுன் ஒப்பியது எனக்
கருதப்படி நும் தத்துவப் பெரியாரா
கிய இடைக்காடர் முன்னிலையில் வித்
துவப் பெரியாராகிய மற்றைய சங்கப்
புலவர் படிப்பு வல்லபம் சூனியமாயின
ஏமைக்கே வாய்மையில் பொருத்த
முடையதாதல் கண்டு கொள்க.

பின் வரும் இடைக்காடர் பாடல்
களும் இவர் இன்னிசை ஏழின் லூலி
நுட்பங்களையும் “சோல்” எனப்படும்
லூலியின் (நாதத்தின்) காரியப்பாடுகளை
யும் கண்கூடாகக் கண்ட தத்துவப்
பெரியார் என்பதை நன்று வலையுறு
த்துகின்றன.

அக நா னாறு.

மாக்கடன்முகந் துமா திரத் திருளி
மலர் தலையுலகம்புதையவலேன்பு
பழங்கண்கள்ளடக்காமும்பலகாண்
[ஹுப்

போழ்ந்தபோலப்பலவுடன் மின்னித்
தாழ்ந்தபோலசொரிவன இயற்றி
இடியுழுக்குமின்றிப், பாணர்
வடியுழுங்கல்யாழிந்தமிகின்சத்தவன்
இன்தூலழித்துவிதலைஅன்பல
பெயல்பெய்துகழிந்தபூநாறுவைக்கறை ”

(ஷ செ. 374)

[இதனால் கார் காலத்து ஓர் இரவில் நேர்ந்த ஒருசார்மனும் விழோதையை இன்னிசை ஒலி அளவோடு ஒப்பு நோக்கி நனுகி ஆய்ந்து கண்டு அவை ஒன்றே ஆய் இருந்தமை கூறிய திறன் போற்றப்பாலதே ஆம்.]

இடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல்.

எல்லாவுலகமுமெல்லாஉயிர்களும்
எல்லாப்பொருள்களுமென்னையிர
வல்லாளுதிபரமசிவனது
சோல்லால்ஆகுமேகோனாரே.

(ஷ செ. 1.)

இதனால் ஒலி பிடமாகிய — பதிபாகிய மகாரத்து நின்றே சொற் பொருள் வடிவான பிரபஞ்சம் — அகிலசராசரம் விரிந்த வகை கூறப்பட்டது. சொல் — ஒலி — நா தம் என்பன ஒன்றே. இதுவே கடவுள் வடிவம். இவ் உண்மை “கற்பெனப்படுவது சொல் திறம்பாமை” என்னும் கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறப் பட்டது. ஆங்குக்காண்க. (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 8.)

“ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு”
(தேவர் குறள்)

என்னும் அருமறைப் பொருளும் கண்டு நோக்கற்பாலது.

இடைக்காடரை உலகியலுக்கு ஒப்பிய புலவரோடு ஒருங்கு வைத்து என்னுதல் தகாது.

“தன் மதம் உணர்ந்தவரே புலவர் அறி பொருளுக்கு ஏனோர் புலவர்.”

என்னும் பழமெர்சியின்படி, இவர் தம் மதம் உணர்ந்த வாய்மையான புலவரே என்பதில் எட்டுக்கொண்டியும் ஜூயில்லை. யாப்பிலக்கணம் என அமைக்கப்பட்ட விதிகள் சிலவற்றைப் படித்துக் கணி பாடுவோரைப் புலவர் என்பார் உலகோர். புலம் என்பது அறிவு — முன்னிலை யாவற்றையும் அறியும் மெய்யு

ணர்ச்சி — தன்னிலை முன்னிலை ஒன்றுக்கப் பெற்றங்கான நிலை எனப்படும். இமையா நாட்டு முடைய தேவரைப் புலவர் என்பதன் உண்மையும் இதுவே ஆம். மெய்யடியாரே வரய்மையான புலவர் ஆவர். இவரே தம் மதம் உணர்ந்தவர் — தமது மாத்திரையை — “தன் மாத்திரை”யை — தமது சீரை பெளதிக் பஞ்சிகரண நிறையை அறிந்தவர்.

திருவாசகம்.

“கடக்களி நேற்றூத் தடப்பெரு மதத்தின் ஆம்றே ஞக அவயவஞ் சுவைதரு கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்”

(ஷ திருவண்டப்பகுதி)

என மணிவாசக வள்ளல் அருளிய வாறு, “தடப் பெரு மதம்” என்னும் இந்து மதம் சித்திக்கப் பெற்றவரே — வாய்மையான — சத்துவமான வீரமுடைய சதுரரோவாய்மையான புலவர் — மெய்யடியார் என அறிதற்பாற்று.

இடைக்காடர் ஊர் பாண்டி நன்னடில் மதுரை மா நகரின் கிழுத்திசைக் கண்ணதாகிய இடைக்காடு எனவும், உலகியலுக்கு ஒப்பிய இவர் குலம் யாதவ குலமாகிய இடையர் குலம் எனவும் கூறுப. “இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல்” என்னும் மறை நூலில் பரிபாலைகளாய் வழங்கப்பட்ட “புலலங்குழலுதல்”, “பால் கறத்தல்”, “கிடை கட்டல்”, முதலிய சொற் கரூடர்களாலும் இவர் குலம் இடையர் குலம் என அறியக் கிடக்கின்றது. பின் வரும் செய்யுளும் இக் கொள்கையை வலியுறுத்துகின்றது எனவும் கூறும்.

இடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல்.

மும்மலீங்கிடமுப்பொறிக்கெட்டாத முப்பாழ்க்கடந்த அப்பாழைச் சேம்யநியோட்டியவேலை அமைத்து சிந்தையில்வைப்பீரோகோனாரே.

(ஷ செ. 9.)

மெய் யடியாராகிய இடைக்காடர் அருமை பெருமைகளை அறியாத பாண்டியன் இவர் பாடலை அவுமதித் தனன் எனவும் அதனால் பின்க்குற்ற இவர் ஆலவாய் அடிகள்பால் விண்ணப் பம் செய்து மதுரை மாநகரின் வடபாற சென்று இருப்ப மீனாட்சி சுந்தரேசரும் ஆண்டே கோயில் கொண்டிருளினர் எனவும், இவர் தோழராகிய கபிலரும் மற்றைய புலவரும் இவரைப் பின் தொடர்ந்தனர் எனவும், பின்பு பாண்டியன் தன் பிழைபை உணர்ந்து இவரை அனுகி வணங்கி அபராத கஷமை வேண்டி இவரை உவப்பித்து இவர் ஆகியைப் பெற்று உய்ந்தனன் எனவும் திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகின்றது. (ஷ இடைக்காடன் பின்க்குத் தீர்த்த படலம்.) பின் வரும் பிரமாணமும் இவ்வரலாற் றையே கூறுகின்றது.

கடம்பவன புராணம்.

கூறுமிடைக்காடனியற்கவிதைபாடிக் கொடுகாணமன்னனிகழ்க்குத் தன்னொங்க்கே வீறுயராலயத்தனுகிப்பொருள்சொல்

[ஹுன் மெல்லியெனமறைபுகலுமிகழ்க்குத் தன்னை மாறகலுண்நேறவியைமற்றிலையென்றேக்கி வரைந்தேக்யானுமேகுவலென்றேகி ஏறியசங்கத்தொடர்களுக்குத்தழைப்பப்போக்

[தான் இடத்தைவடதிருவாலவாயென்றார்கள்.

(ஷ இல்லா சங்கிரக அத்தியாயம்

(செ. 20.)

இஃதன்றி வேறு பல அருட்புது மைகளும் இவரால் நிகழ்த்தப் பட்டன என்பார்.

மேலே கூறிய வரலாற்றினால் போந்த பொருள் யாது?

இவர் குருவருளால் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரைப் பெற்று — அமல முதற்படி கண்டு வாய்மையான அருட் புதுமைகள் விளைக்கும் ஆற்ற லுடைய மெய்யடியாராகிய சித்து

மூர்த்தியாய் விளங்கினர் என்பதே ஆகும். இவர் குருவருளால் இயற்கையின் திறன் அறிந்து ஒப்பு வொழுகி முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்து உடலுயிர் அமல் மட்டையைப் பெற்று நித்தியத்துவம் அடைந்த தத்துவப் பெரியார் என்பது இவர் இயற்றிய மறை நூல்களாலும் வெள்ளிடை ஆகின்றது. சீவ காருண்ணிய மூர்த்தியாகிய இவர், முன்னிலைகளை நிறைகண்டு பஞ்சீகரணித்து உய்தியடைய அறியாது அவற்றை வெறுத்து ஒரு பால் ஒதுங்கிப் பினி மூப்புக்களுக்கு ஆளாகிப் புருஷார்த்தங்களை இழந்து சாதலடையும் உலக மாக்களுக்கு, “யான் பேற்ற இன்பம் பேறுக இவ்வையகம்” என்றவாறு, உண்மையை உணர்த்துதற் பொருட்டே, “மூவடி மூப்பது” என்னும் நூலை அருளிச் செய்வார் ஆயினர். மாயா காரியமாகிய முன்னிலைப் பொருள்களை நிறையும் இன்மும் அறிந்து பஞ்சீகரணித்து உய்தி பெறுதலாகிய உண்மையையே அடிப் படையாகக் கொண்டுள்ளது இந்நூல் என்பது வெள்ளிடை மலையாம்.

தன்னிலை முன்னிலையாய் — பின்டமூம் அண்டமுமாய் விளங்கும் இப்பிரபஞ்சம் மாயா காரியமே ஆதலால் அம் மாயா காரியங்களைக் கொண்டே — அவற்றை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தே — உறவு படுத்தியே அம் மாயையை மாயையாகிய நிதியை வென்று உய்தியடைய வேண்டும் — நித்தியத்துவம் பெற வேண்டும் மன்றி வேறு தட்டு இல்லை என்பதே தத்துவப் பெரியார் துணிபும் வேத உண்மையும் ஆம். இயற்கை முறை இதுவே என்க.

இத்தகைய உண்மைச் சைவ நெறியாகிய சத்திய நெறி பலர்க்கும் மறைபொருளே ஆயினமையால், முன்னிலையாகிய மாயா காரியங்களுக்கு ஆற்றுது அவற்றை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுக்குவதாலும் வேடம் பூசை முதலிய

சில நடை நொடி சாடைகளாலும் அசோதனமாய் மாண்டு போதலே சத்திய நெறியாகிய சைவ நெறியும் முத்தி நெறியும் ஆம் என்பது சட்டமாய் விட்டது.

இது பற்றியே “மூவடி மூப்பது” போன்ற அரிய பெரிய தமிழ் மறைகளும் உலக மாக்கள் சிலரால் அலட்சியமாக ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டன எனவும் அறிதற்பாற்று. பன் னாற்றுண்டு களாக மறைந்து கிடந்த இந் நூல் இப்பொழுது அச்ச வாகனம் ஏறி வெளி வந்தமை காலத்தின் பயன் என்றே கூறற் பாற்று.

இப்பொழுது இதனை அச்ச வாகனம் ஏற்றி உலாப் போதாச் செய்த மதுரைத் திருவாளர் மதுராஞ் சுந்தர பாண்டிய ஒதுவார் அவர்களுக்குத் தமிழுலகம் மிக்க கடப் பாடுடையதே என்பதும் மிகையன்று.

“மூவடி மூப்பது முதலியன் அம்மை என்பதிமோ ஆழகெனப்படுமோ எனின், தாய பனுவ வீண்மையின் அம்மை எனப்படாது.”

எனப் போராசிரியரும்,

“தாய பனுவ வீண்மையின் மூவடி மூப்பது முதலியன அழகின் பாற்படும்.”

என நச்சினாஞ்சினியரும் தோல் காப்பியச் செய்யுளியில் 23-ம் சூத்திர உரையிற் கூறியமையாலும் இந்நூலின் பழைமையும் அருமை பெருமையும் அறியப்படும்.

மிக்கதிட்பழும் நட்பழும் செறிந்த மூப்பது சூத்திரங்களால் ஆய இந்நூல் இன்பக் கூறு, பொருட் கூறு, அறக் கூறு, ஒழிப் என்னும் நான்கு பாகுபாடுகளை உடையது.

தோல்காப்பியம்.

“இன்பழும் பொருளும் அறனும் என்றங்கு

என ஆசிரியர் தோல்காப்பியனார் இன்பத்தை முதற்கண் வைத்துக் கூறியது போல இந்தாலாசிரியரும் இன்பக் கூற்றினை முன்னும் அதன் பின் பொருட்கூறு அறக் கூறகளையும் அவற்றின் ஒழிப் என ஓரியலையும் வைத்து ஒதுவார் ஆயினர்.

விறை முறையான மாயா போக மெனும் சிற்றின்ப நகர்ச்சியாற்றுன் பேரின்ப ஸாபம் பெற வேண்டும்— வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடைய வேண்டும் என்பதே தத்துவப் பெரியார் துணிபும் வேத உண்மையும் ஆம்.

இவ்உண்மை இதுவரை “வித்தக” வாயிலாக வெளி வந்த கட்டுரைகள் பல வற்றால் பிரபல சுருதிப் பிரமாணங்களோடு நன்று விளக்கி நிறுவப்பட்டதாதலின் ஈண்டும் விரித்தல் மிகைபாரும். ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக்

முதலாவதாகிய இன்பக் கூறு:— காமம், காமக் கீழ்த்தி, ஊன் மிசச் தல், பொப்புரை, நாணுமை என்னும் ஜீங்கு அதிகாரங்களை உடையது.

இரண்டாவதாகிப் போருட் கூறு:— கல்லாமை, புறப் பொலிவி, விபத் தல், நேராந்துப், குற்றங்காட்டல், நல்குரவு, கலக்கம், தாக்கம், பொச்சாப்பு, ஆசை என்னும் பத்து அதிகாரங்களை உடையது.

முன்னுவதாகிய அறக் கூறு:— தற்றுணை யாக்கம், பினி, அழுகை, மொழி, கான் மூனைப் பெருக்கம், கொலை, சூது, குடி என்னும் பத்து அதிகாரங்களை உடையது.

நான்காவதாகிப் ஒழிப்க் கூறு:— தற்றுணை யாக்கம், பினி, அழுகை, மொழி, சாக்காடு என்னும் ஜீங்கு அதிகாரங்களை உடையது

ஒவ்வொர் அதிகாரமும் ஒவ்வொர் குத்திரமாகவும் சூத்திரங்கள் ஒவ்வொரு குத்திரமாகவும் சூத்திரங்களை ஒழிப்போனால் அதிகாரங்களை உடையது.

வொன்றும் மும் முன்று பிரிவுகளை உடையனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

பிரிவுகளாகிய ஒவ்வொரு சொற் குறிடரும் உலகோர் படிப்பு வல்லபத் துக்கு எட்டாத மிக ஆழந்த பொரு ணையே தம் மகத்துக் கொண்டு மினிர் கின்றன. இவை யெல்லாம் தத்துவப் பெரியாராகிய இடைக் காட்சே் சீத் தீர் பெருமானது அதுபவத் திருவாக் குக்களாய் எல்லாச் சமயத்தவர்க்கும் எல்லாச் சாதியாளர்க்கும் உரிய பொதுவான உண்மைகளையே - கடேற் றத்துக் குரிய நெறியையே - வாய் மையான புருஷார்த்தங்களை அடை தற் குரிய சத்திய நெறியையே கூறு கின்றன.

காமம், கொலை, களவு, பொய் முத வியனவாக உலகத்தவரால் தீமை பயப் பன என்றே துணியப் பட்ட ஆயுதங்களைக் கொண்டே சுசவரன் கிருட்டி முதவிய தொழில்களை உஞ்றுகின் றன். இவைகளாற்றுன் உலகம் நடை பெறுகின்றது. சிவர்கள் இவ் ஆயுதங்கள் தங்களுக்கே உரியன என்று இவற் றை சுசவரனிடத்துக் களவாண்டது மல்லாமல், இவற்றை நிறை முறை போடு கையாண்டு இவற்றாகும் நற் பயனை அடை-தற்குரிய பயிற்சி இல்லாதவர்கள் ஆதலால் — பழக்கம் தெரியாதவர்கள் ஆதலால், இவற்றால் தங்களைத் தாங்களே அநியாயமாகக் கொலை செய்து கொள்ளுகின்றார்கள்.

மாயா காரியமாகிய இவற்றை நிறை முறையோடு உறவுபடுத்தியுட்கிபெறு தற் குரிய சாதகமே — நெறியே குருவருளால் அறியப்படுவது. மாயா காரியமாய் உடலுயிராய் விற்கும் அசத்த நிறையின் காரியமாகிய இவற்றை நிறை முறையோடு உறவுபடுத்துதலை என்றி, நிறை முறை யின்றி ஒழுகுவதாலும் இவற்றை ஒருபால் ஒதுங்குவதாலும் இவற்றை வெல்லுதல் — பாசங்கள் பற்றாக்கள் நீங்கி உட்கிப்படைதல் முடியாத காரியமே ஆகும்.

“அனவுக்கு யிஞ்சினால் அழுதமும் நஞ்சாகும்”

என்பது பழமொழி. அளவுகடந்த — நிறை முறை இல்லாத ஒழுக்கமே — நிறையும் இனமும் அறியாது அசத்தமான அவராளின் வசப்பட்டுமுன்னிலைப் பொருள்களைத் தழுவிக் கேட்டைத்தலே பாதகச் செயல்என்று வேத நால்கள் நீதி நூல் களால் கண்டிக்கப்பட்டன ஆகும்.

ஆதலால் நிறையே கிறந்த கருவி — முத்தி சாதனம் என அறிதற் பாற்று.

மாயா காரியமாய்ச் சரமும் அசரமுமாய் விளங்கும் பெளதிகங்கள் — முன்னிலைப் பொருள்கள் யாவும் சமமே ஆம். தினை மயக்க மாகிய விஷமமே — ஏற்றிழவே — காரம் கூடியும் குறைந்தும் இருப்பதே அவை தம் மூள் வேறு பாடு ஆகும்.

ஆதலால் எதுவும் பயனற்று மன்று; தாழ்ந்ததும் அன்று. உரிய உரிய இடத்தில் அது அது கிறந்ததே ஆகும்.

“Nothing useless is or low
Everything in its place is best.”

(Longfellow)

என்றனர் ஆங்கில கவிராசர் களுள் ஒருவர்.

“தீமை பயப்பன் எனக் கருதப்படுவன வற்றின் அடிப்படையில் என்மையே இருக்கின்றது.”

எனவும்,

அவற்றை நிறை முறையோடு பஞ்சீர எநித்தலால் — உறவுபடுத்தலால் அத்தகைய நன்மையை அடைய வேண்டும்.”

எனவும்,

செவி யறிவுறுத்தினார் ‘ஆங்கில மஹா கவியும், உலகியலை நன் குனர் ந்து தமது அரிய பெரிய நாடக நூல்களில் அதனைத் தெளிவாற உரைத்துப் போந்த மஹா மேதாவியுமாகிய “ஷேக் ஸ்பீயர்” என்பார்.

“There is a soul of goodness in things evil, would men observingly distil it out.

(Shakespeare)

சம்ஸ்கிருத கனிகளுள் ஒருவராகிய தண்டி என்பவரும் கள், காமம், சூது என்பனவற்றால் உளவாகும் நன்மை களைத் “தசுமார சரிதம்” என அம் நூலில் 8-வது உச்சவாசத்தில் (சர்க் கம்) விளக்க முற வரைத் திருக்கின்றனர்.

வெளக்கிமே பாரமார்த்திகம் அஃதா வது வெளக்கிமே பாரமார்த்திகமாகித் திரிய வேண்டும் என்னும் அதி குறு யமான வேத உண்மையை “மூவடி முப்பது” என்னும் இந் நூல் பல்லாற்றுனும் நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் அஃதாவது பிரவிருத்திக்கும் விவித திக்கும் வழி ஒன்றே என்பதும் நிறை பேதமே இவ் இருவகை நெறிக்கும் வேறுபாடு என்பதுமே இத் தமிழ் மறை நூலின் அடிப்படை ஆகும்.

வேதம் முதலாக உலகில் வழங்கும் நால்கள் இந் நூல் போன்றன ஆகா.

படியேற்றம் பெறவான முயல வேண்டியவன் ஒருவன் அதுட்டிக் கவேண்டியது இது எனச் சுருக்கமாகக் காட்டுவது இந் நூல் என்க.

ஏகாதசப் படியாகிப் ஏறணியில் வின்று பயிலும் மெய்யியாக்களது பயில்வின் இலக்கணமும் துவாத சாந்த அணியின் இயல்பும் இந் நூலில் விளக்கிக் கூறப்பட்டன என்பது எமது தாழ்மையான துணிபு.

ஆதலால் கீழ் ஆதாரங்களில் வின்று உழலும் எம் போவிய உலகமாக்கள் இந் நூலைப் பார்த்து “இது ஒரு விதி கணத்தோ! பித்தன் எவ்வளை ஒருவன் இந்நால் எழுதி விட்டனன் போன்றும்!” என உழறிக்குழறி “இதுகபமரியாதை

அன்று” என இந் நூலை அவமதி ப்பார்கள். இதன் விளக்கமான மெய் யுரை வெளிப்பட்டால் இதற்கு உரை கண்டவர் இஞ்ஞான்று உள்ரேல் அவரும் தற்காலச் சைவருள்ளே பலரும்

“சைவம் போச்சு: சமயம் போச்சு; நாத்திகம் ஆச்சு.”

எனத் தலையில் அடித்துக் கொள்வர்.

தேவர் குறள், ஒளவை குறள், திருவாசகம், திருமந்திரம் என்பன வற்றிற்கு உரை காண்பதிலும் இந் நூலுக்கு உரை காண்பது மிகக் கடினமே! ஒவ்வொரு சூத்திரத்தின் மகுடமும் உலகில் வழங்கும் சாமானிய சொற்களே ஆம். ஆனால் சூத்திரத்தைப் படித்து அதன் பொருளைச் சிறிது உணர்த்தும் அம் மகுடம் சூத்திரத்தின் உள்ளுறைக்குப் பொருத்த மானதா என்னும் சங்கையை ஏழுப் பித் திகைக்கச் செய்யும். உண்மையை உணரும் ஆற்றல் உடையார்க்கு உவகையை ஊட்டும்.

உலகமாக்களால் நிறையின்றி வழங்கப்படும் சொற்கள் போலி எனவும் அவைகளின் உட்பொருள் அரிய பெரிய கருத்துக்களை உடையன எனவும் இதனால் நன்று வலியுறுத்தப்படும். வாய்மையே போலியாகித்திகழ் வதால் — பற்பல உருவங்களாகக் காணப்படுதலால், “மா”வின் நிறையின் பெட்டு அதுவே ஆதலால், நிறையே “ஐ” காரம் (மா+ஐ=மாயை) ஆதலால் அதன் வாய்மையான பெயரே வியாபகம் எனும் போலிக்கும் (கற்பனைக்கும்) வழங்கப்படுகின்றது.

இதனை அறியாத உலகோர் அந்தமாயையின் மயக்கிற் சிக்கி உண்மைப் பொருள் காண முடியாது சர்ச்சை விளைத்து இடருற்றுச் சாதல்வடவர்.

“போருட் கூறு” என்னும் பாகத்தில் பொருள் என்னும் பணத்தைப்

பற்றிச் சிறிதும் கூறப்படவில்லை என்றே கூற ஆம். கல்லாமை புறப்பொலிவு விபத்தல் முதலிய அதிகாரங்களுக்கும் பொருள் என்னும் பொன்னுக்கும் தொடர்பு யாது? தற்காலப் புலவர்களும் இவ்வாறே கூறி இந்தால் யாரோ பித்தன் ஒருவனால் இயற்றப்பட்டதென்று வாய் கூசாது முறையிடத் துணிவரே யன்றி, உண்மையைக்கண்டு கூறுதல் முடியாத காரியமே! சொற்களுக்குக் காரணப் பொருள் காணப்படுவதை கடினம். அவ் வம் மகுடப் பொருள் அவ்வசு சூத்திரத்தில் விளக்கப்பட வேண்டு மன்றே!

காமம் என்பதைப் பற்றியது முதல் சூத்திரம். அசு சூத்திரத்தில் காமம் என்பதன் இலக்கணம் எங்கே காணப்படுகிறது? காமத்தின் பயன் இன்னது எனச் சூத்திரம் கூறுவதாக அதன் உரையால் பெறப்படுகின்றது எனினும், காமம் என்பதன் இலக்கணம் இன்னது என அவ் உரை ஒரு சிறிதும் கூறவில்லை. “காமக் கிழுத்தி” என்பதும் இன்ன நீரதே ஆம்.

இந் நூலுக்கு யாரோ (பிற்காலத்தவர்போலும்) ஒருவரால் எழுதப்பட்ட ஒருவகையான பொழிப்புரையானது உலக சம்பிரதாயமாக ஒரு சில கூறி அமைகின்றதே யன்றி, சூத்திரங்களின் உண்மைப் பொருளை ஒரு சிறிதும் கூறவில்லை. தத்துவப் பெரியார் அருளிய நூற் பொருளைப் படிப்புவல்லபத்தால் அறிவது என்றால் அது முற்ற கொம்பே ஆரும்.

இந் நூல் பெரும் பானமையும் சித்தர் நூல் என்றே கூறற் பாற்று. “பார்ப்பா” “கேள்ப்பா” என்று இயற்றப்பட்ட பாட்டுக் களில் இலக்கணக்குற்றம் கண்டு அதுவே சாட்டாக அவற்றின் பொருளையும் புறக்கணிக்கும் இலக்கண இலக்கிய நிபுணராகிய வித்துவப் பெரியார், சங்கப் புலவருள்ளும் தலை நிலை நின்ற வாய்மையான வித்து

துவப் பெரியாரும் தத்துவப் பெரியாருமாகிய இடைக்காட்டால் அருளிச் செய்யப் பட்ட இத்தமிழ் மறையைப் புறக்கணிக்கத்துணிய மாட்டார் என்பதே எமது தாழ்மையான துணிபு.

ஆதலால் (சூத்திரப் பொருளை நன்று விளக்கி) இதற்கு ஓர் உரை எழுத தப்படுதல் அவசியமே ஆகும். புதைப் பொருள் சிறந்தாங்கும் அருமை நையாய் அதி குற்றமான வேத உண்மைகளையே தம் மகத்துக் கொண்டு மினிரும் இந்தாற் சூத்திரங்களுக்கு உண்மைப் பொருள் காண்பது எளிதன்று. அரிது அரிது மா அரிது என்றே கூற ஆம். சிறந்த உரை ஒன்று அவகாசமாய் விளக்கமாக விரிவற எழுதப்பட்டுப்படுத்தக வடிவமாக வெளிவரவேண்டும் என்பதே எமது பேரவா. அத்தகைய விளக்கமான உரை பத்திரிகை வாயிலாக வெளி வருதற்கும் உரியதாகாது. ஆதலால் இப்பொழுது இந் நூலின்கண்டள்ள சூத்திரங்களின் மகுடங்கள் பலவற்றைப் பொருளாகக்கொண்டு அவற்றைப் பொருளாகக்கொண்டு அவர்களை எமது “வித்தக” வாயிலாக இடையிடபேஅவகாசத்திற்கு ஏற்ற வாறு வெளியிடப் படுவன ஆகும்.

இது பற்றியே “மூவடி முப்பது” என்னும் இவ் அருமையின் பண்பும் பயனும் இதனை அருளிய தத்துவப் பெரியாராகிய இடைக்காட்டர் என்னும் சித்தர் பெருமானது மான்மியமும் சண்டு ஒரு சிறிது சுருங்க உரைக்கப் படவேண்டியன ஆயின என அறிதற்பாற்று.

இதுகாறும் கூறிய வைகளால் “மூவடி முப்பது” என்னும் பண்டைத்தமிழ் மறையின் அருமை பெருமையும் அதனை அருளிச் செய்த தத்துவப் பெரியாராகிய இடைக்காட்டர் மான்பும் ஒருவாறு உணரத்தும்.

சுபம்.

*** முறைம் தமிழ். ***

யாழ்ப்பாணம் புன்னைலைக்கட்டுவன்
வித்துவான் ப்ரம்மஸ்ரீ. சி. கணேசயர்
அவர்கள் எழுதியது.

(பதிப்புரிமை கட்டேரை ஆசிரியர்க்கே உரியது.)
(தொகுதி 2. 44-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

முருகேச பண்டிதர்

இவர் யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னகம் என்னு மூரிலே பூதப் பிள்ளை என்பவருக்கு மைந்தராகப் பிறந்தவர். இவர் தேக வியோகமடைந்த காலம் சாலிவாகன சகாப்தம் காட்டுக் குச் சமமான விகாரி வருடம் ஆவணி மர்சம் இருபத்தோராங் தேதியாகும். உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவரிடத்தும் நிர்வலி சங்கரபண்டிதரிடத்தும் சிற்கில நால்கள் கற்றவர். பாரதம், இராமாயணம், குந்தபுராணம் சேதுபுராணம் முதலிய இலக்கியங்களிலும், தொல்காப்பியம், நன்னால் யாப்பருங்கலக்காரிகை. அகப்பொருள்முதலிய இலக்கணங்களிலும் மிகவல்லுநர். இவர் இலக்கணத்திற் பெரிதும் சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவர். அதனால் இலக்கணக் கொட்டன் என்று அழைக்கப்படுவர்.

யாழ்ப்பாணத்திலும், இந்தியாவிலே சிதம்பரம் கும்ப கோணம், சென்னை, திருப்பற்றார் முதலிய இடங்களிலும் தமிழகியராக இருந்தவர். யாழ்ப்பாணத்திலே குமாரசுவாமி புலவர்க்கும் வண்ணூர்பண்ணை நாவலர் கோட்டத்து முத்துதம்பிடி பிள்ளைக்கும் பிறக்குஞ் தமிழகியர் யாழ்ப்பாணத்திற் கற்பித்த விடங்களை இவர் மாணவர்குமாரசுவாமிப்புலவரியற்றிய பின் வருங் கொச்சகப்பாக்காட்டும்.

தரவு கொச்சகம்

சுன்னைகர் புன்னைகர் சொல்லிய தென்கோணவ நகர் மன்னு சிறுப்பிட்டியள வெட்டியொடு மல்லாகங் துன்னியகல் வளை முதலாங் தொன்னகர்வாழ் மாணவர்க்கும் பண்ணுதயிழ் சொன்னவன்மன் முருகேச பண்டிதனே.

பலவகையழகுஞ் தொட்டநய முதலியவும் பெற விரைந்து கவிபாடுஞ் திரமுடையவர். மடக்கு சிலேடை முதலிய கவிகள் பாடுதலிலும் வல்லவர்.

இவரியற்றிய பிரபந்தங்களாவன :— மயிலனிச் சிலேடை வெண்பா, ஊஞ்சல், பதிகம்; சந்திர சேகர விநாயகரூசல், குடங்கை வெண்பா, நீதி நாறு, பதார்த்த தீபி கை என்பனவும் பிறவுமாம். இவையன்றிப் பல தனி நிலைக்கஷிக்களும் பாடியுள்ளார். மயிலனி — சன்னாக்கை சேர்ந்த ஓரிடம். குடங்கை—கும்பகோணம். பதார்த்த தீபிகை — தருக்கசங்கிரக மூலத்தைக் கட்டளைக்கவி துறையிலமைத்துப் பாடியது. இவர் பாடிய குடங்கை வெண்பாவில் ஒரு செய்யுஞரும் மயிலனிச் சிலேடை வெண்பாவில் ஒரு செய்யுஞரும் காட்டுதும் :—

குடங்கை வெண்பா

மாமியொடு கூடி மகிழ்ந்து மலைதோறும் கோமி யுறையுங் குடங்கையே — எழுனையில் காரணித் தேரார் தமையெரித்தார் பூமகனார் தாரணித் தேரார் தலம்.

கோமி—சரசவதி! அவள் மாமி இலக்குமி. ஏ—அம்புதார்—கொடிப் படை. தேரார்—பகைவர். பூமகன்—பிரமாதாரணி—பூமி.

மயிலைச் சிலேடை வெண்பா.

கோகணகப் பூமேலும் கோவேங்தர் வீதியிலும் வாகனங்க ஓரூ மயிலனியே—ஆகவத்தில் வந்து கைக்கும் தேரார் மடிந்தருளப் பாகனை வந்துகைக்கும் தேரார் மனை.

கோகணகம்—தாமரை, வாகனங்க ளென்பதற்கு வாகு அன்னங்களெனவும், வாகனங்களெனவும் பொருளுரைக்க. வாகு—அழகு. ஆகவம்—போர்களம். கைத்தல்—வெறுத்தல். வந்து— வாடுதேவன். உகைக்கும்— செலுத்தும். தேரார்—தேரையுடையவர்.

இவரியற்றிய தனிக்கவியிலும் ஒன்றுகாட்டுதும்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லா, கிழமுச்சிவல்பட்டி
தமிழ்ப்பண்டிதர்
வ. மு. இரத்திநேசுவரராய்
அவர்கள் வழங்கிய
வாழ்த் துப்பா.

பாராண்டு சைவப் பயிர்வளர்க்கும் பண்புடனே
சுராண்டு கண்ட வெழிற்றுளாம்— பேராண்டு
வித்தகமே! வீறுசெறி வித்தகர்குண மேவிமிளிர்
சித்தந் தெளியவரை செய்.
பந்தவெறி நித்துப் பராஞ்சுளைக் காட்டுமூயர்
கந்தைய நாமன் கழறுபொருள் — தந்து
வளர்நாக ரத்தினமும் மாட்சியுடன் வாழக!
தளராப் பணியிற் ரழைத்து.
சுபமஸ்து.

திருவாசக உண்மை.
யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை
தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை
(வித்தகம் பேராசிரியர்)
அவர்களால் எழுப்பிட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்
கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்
யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும்,
மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும்
தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திரு
வாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை
நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழு
தப்பிட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அனு தபால்
முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்
எலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.
புதுவை.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

மெந்தன் விதை மாமிகவர் வழிமீனுன்று
மதனவேன் புறவிதழில் வேழின்மீது
வந்த நடுவெழுத்தெனக்குச் செய்தான் மற்றை
வரிகள் பதினுங்கிணையுங் தானேசொண்டான்
அந்தாள் வீளாத்துக்கிடரித்துத் தம்மை
அருசிக்கு மவர்க்ககற்றி யங்கை யேந்தி
முந்தவதன் கீழிருந்து நடனஞ் செய்து
முரிங்குரித்தான் மயிலனி வாழ்முதல்வன்றுனே.

இங்கே நடுவெழுத்தாற் கொள்ளப்பட்ட பொருள்
தத்து வராமற் செய்தான் என்பது. நடுவெழுத்து எடுக்
கும்படி. கொள்ளப்பட்ட சொற்கள் “மெந்தன், விதை”
முதலியவற்றூற் பெறப்பட்ட மதலை, வித்து, மாதுலை,
கலை, ஆரால், காமான், புல்வி என்னும் ஏழு சொற்
களும் என்க. வரிகள் பதினுங்கு என்றது, இவைகளிலே
நடுவெழுத்து நீங்கிய மற்றை எழுத்துகளை. அவற்றை
மலை முதலியனவாகக் கொண்டு வீளாத்து முதலிய எச்
சங்களோடும் முறையே சேர்த்துப் பொருள் அறிக.

இவர் நிரம்பிய கல்வியறிவில்லாதார் செய்த நாலுரை
களில் உள்ள குற்றக்களை எடுத்துக் காட்டி வாதம் புரி
யும் வழக்கமுடையவர். பத்திரிகைகளிலே வாத விடையை
மாகப் பல கடிதங்கள் எழுதினவர். ஆறுமுக நாவலரை
யும் பிறரையும் வெல்லக் கருதித் தம் பத்திரிகையிலே
சைவ விரோதமும் பிறவுமாகப் பல விடபங்கள் எழுதிய
கத்தோலிக்கு வித்துவான் அருளப்ப முதலியார் செய்த

அலங்கார பஞ்சகம் என்னும் நால்லே குற்றங் காட்டி
அலங்கார பஞ்சக சண்ட மாருதம் எனக் கண்டனம்
ஒன்று வரைந்தவர். அவற்றுள் ஒன்று காட்டுதும்.

அலங்கார பஞ்சக சண்டமாருதம்

அரும் பிரா மணத்தினிய கனிபுதவு மருங்கொடி

பருதியம் பரத்தி

இருந்தரா சாத்தி கழுமொரு நீதியிறை மகள்

இணையறு மறத்தி

பொருங்தவெனு ஞான்று ஞானசக் கிலிச்சி புல்வளை

யருள்க நன் குறத்தி

மருங்தெனப் புகழு மருத மதவினில் வதிசெப

மாலைமா மரியே.

அருங்கொடி இருந்தராச் என்னுங்தொடர்களை அரும்—கொடி, இரும—தராச் எனப்பிரித்தது என? இவற்றிற்கு
மை இறுதியாவதன்றி ‘இனமிகல்’ என்பதனுற்றேஞ்றிய
மகர வொற்றும் இறுதியாகுமா? மணத்தினியகனி என்
பற்கு வாசனையைக் கொண்ட இனப்பமாகிய கனி என்று
உரைத்தவர் மணத்து இனிய எனப் பதம் பிரித்தது
என்னை? மணத்து என்னும் வினையெச்சம் வாசனையைக்
கொண்ட என்னும் பெயரெச்சப் பொருளைத் தருமா?
இனிய எனப்பதற்கு இனப்பமாகியது எனப் பொருள்வரத்
தது என்னை?— இனிமைக்கு இனப்பம் பிரகி பதமாகுமா?
சக்கிலிச்சி என் பதில் இச்சி எனப்பதற்கு விரும்பி எனப்
பொருளுரைக்க ஆன்றோ வழக்கும் உண்டா?

(கொடரும்)

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam

சங்கராசாரியாளால் நன்கு ஸ்தாபிக்கப் பட்ட ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடியினுடைய பிடாதிபதி ஸ்ரீமத் ஜகத்குரு சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் நம்முடைய காசி கேஷத்திரத்தில் வந்திருக்கிறார்” என்று எழுதியிருக்கிறார். அகோ! ஆச்சர்யம்! உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் இவ் வண்ணம் எழுதவும் துணிவார்களோ! இவ் வண்ணம் எழுதிய காரணத்தினால் ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடிச் சங்கராசார்யஸ்வாமிகளுடைய ஏகாந்த விசேஷ அனுக்ரகத்திற்கும் கருணை கடாக்ஷலீக்ஷண்யத்திற்கும் தனியே இவர் ஒருவர் மாத்திரம் காசி கேஷத்தில் பாத்திரமானார் என்று ஏற்படுகின்றது. இவருடைய பாக்யமே பாக்யம். காஞ்சிகாமகோடிச் சங்கராசார்யஸ்வாமிகளுடைய அனுக்ரஹமானது என்னைப் போன்ற தெளர்பாக்யஸ்திதி யில் உள்ளவர்களுக்குக் கிடைப்பது அருமையே. ஷீ அங்கராஜா சுப்ராய சர்மா அவர்கள் ஸ்வாமிகளுடைய அனுக்ரகத்திற்கு பாத்திரமானார் என்றால் அது விசேஷமான பாக்யமென்றே கருத வேண்டி இருக்கிறது.

“ஸ்ரீ மதாதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளால் நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடியினுடைய பிடாதிபதி” என்றிருப்பதனால் ஸ்ரீமத் ஆதிகுரு சங்கராசார்யஸ்வாமிகள் காஞ்சிப்பட்டனத்தில் கும்பகோணம் மடத்தை ஸ்தாபித்தாரா? அல்லது கும்பகோணத்தில் காஞ்சிகாமகோடி பிடத்தை ஸ்தாபித்தாரா? என்கிற கேள்விகள் உண்டாகிறதோடு கும்பகோணமடம் காஞ்சியில் இல்லாததினாலும் கும்பகோணத்தில் காஞ்சிகாமகோடி பிடம் என்னும் பெயரால் தற்காலத்தில் ஒன்று விளங்கி வருவதனாலும், மோசித்து பார்க்கும் பொழுது ஸ்ரீமத் ஆதிகுரு சங்கராசார்யஸ்வாமிகள் காஞ்சிகாமகோடி பிடத்தை அவஸ்யம் ஸ்தாபிக்க வேண்டும் என்னும் நிச்சயம் ஆதி சங்கராசார்யஸ்வாமிகளுக்கு இருந்தது என்றால் காஞ்சிப்பட்டனத்தில் ஸ்தாபிக்க பிடத்தை

ஸ்தாபிக்க இடம் பொருள் ஏவல் முதலிய வசதிகள் கிடைத்திருக்கமாட்டாது போலும்! காஞ்சிப்பட்டனத்தில் ஆதி சங்கராசார்யஸ்வாமிகளால் “நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட” என்னும் இடத்தில் மற்ற இடங்களில் ஆதி சங்கராசார்யஸ்வாமிகால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவை நல்லபடி ஸ்தாபிக்கப்பட்டவைகள் அல்ல என்றும் காஞ்சியில் எதிர்பார்க்காமல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிடமே நல்லபடி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்றும் தெரிகிறது. இவ் விஷயத்தை ஆதி சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் காலத்திலிருந்து இந்த பத்திரிகை பரசுரமாகும் வரையில் மத்தியகாலம் பூராவும் மூடிகிடந்த புதையல் போலவும் மத்தியகாலத்தவர்களுக்குப் புதையலீச் சக்தியில்லாமலோ அல்லது அது அது சமயம் இப் புதையலை எடுக்கும் அவசியம் இல்லாத காரணத்தாலோ எடுத்து உலகுக் குதவி செய்யாதிருந்து விட்டனர், ஆனால் தற்காலம் ஸ்ரீமான்தர்ம வீரபண்டித அங்கராஜா சுப்பராய சர்மாவால் ஷீ புதையல் எடுக்கப்பட்டதல்லாமல் ஷீ மடத்தின் விவரங்களுக்கும் ஷீமாடாதிபதியின் ஜாதி விவரங்களுக்கும் ஏற்படும் சந்தேகங்களை விளக்குங் சக்திவாய்ந்தவராயிருக்கும் ஒரு விஸ்சயத்தை வெளிப்பட பத்திரிகை வாயிலாகத் தெரியப்படுத்தியதால் ஷீ சர்மா அவர்களிடமிருந்தே எல்லா சந்தேகங்களையும் தெரிந்து கொண்டு தெளிவு அடையவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம் என்பது நன்றாக விளங்குகின்றது. ஸ்ரீமதாதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யஸ்வாமிகள் தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிடங்கள் நான்கு என்றும் அந்நான்கு பிடங்கள் முறையே ஸ்ரீ ஸ்ரீங்கக்ரிசாரதாபிடம் (1) த்வாரகாபிடம் (2) பதீபிடம் (3) ஸ்ரீஜகங்நாதபிடம் (4) என்று மாத்திரமேயே வித்யா சங்கர ப்ரணீதம் ஆச்சார்ய சரித்திரமுட்—ஆனால் தோடகர் (தோடகர்) ப்ரணீதம் சங்கர விஜயமுங் தெரிவிக்கிறது.

“ஸ்ரீமதாதி குரு சங்கராசார்யஸ்வாமி

களால் நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட” என்பதால் காஞ்சிப்பட்டனத்தில் அதுவும் ஏராளமான இடவசதியும், ஜனவதையும் தன வசதியும் நிறைந்த இடத்தில் தமக்கொரு மடத்தை (பிடத்தை) ஸ்தாபித்துக் கொள்வதற்கு இடம் பொருள் ஏவல் முதலியன் கிடைத்திருக்கமாட்டாது என்று எழுத இடம் தரவில்லை. அவஸ்யம் ஆதி ஸ்ரீஜகத்குரு சங்கரபவத் பாதாசார்யஸ்வாமிபால் ஸ்ரீ காஞ்சிப்பட்டனத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்று உரைக்கப்பட்டு வரும் மடத்தினுடையகட்டடங்களும் அதற்குள்ள வஸதிகளும் என் காஞ்சிப்பட்டனத்தில் இல்லாமல் போயிற்றே அதன் காரணத்தை பத்திரிகை வாயிலாக மஹா ஜனங்களுக்கு ஷீ ஸ்ரீசர்மா அவர்கள் தெரிவிப்பாராக.

ஜிதர் காலபகாலத்தில் உபத்ரவத்தை சலவிக்கமாட்டாமல் இங்கிருந்தால் வைத்தீக மடத்துக்கு நாச முண்டாகும் என்னும் கருத்தினால் ஷீமடத்தை கும்பகோணத்திற்குக் கொண்டு போகப்பட்டது என்று பதில் சொல்வார்களே யானால் அது பொருந்தாததுவே. ஏனென்றால், ஸ்ரீ மதாதி சங்கராசார்யஸ்வாமிகள் சாதாரணமான நம்மைப் போன்ற மனிதர்கள். அவர் தன் திவ்யசீரத்தோடு அவதாரங்கு செய்து உலகத்தை உத்தாரணாக செய்ய வந்தவர் என்பது எல்லோரும் ஒப்பதகுந்ததுவேயானால், இவ் விஷயங்களைப் பேசுமுன்வந்த நானே அல்லது அங்கராஜா சுப்ராய சர்மாவோ ஷீ ஸ்ரீ மதாதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யஸ்வாமிகள் பாரத்து பரிசயப்பட்டவர்கள்லை என்பதும் வாஸ்தவமென்றே சொல்லுகிறேன்.

(தொடரும்)

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளர்கள்.

வீட்டு அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 எமது கொள்கை.
- 2 சைவசமயம்
- 3 தத்துவப்பெரியார் நூல்கள்
- 4 எழுதாமை
- 5 குருநெறி
- 6 வேதாகமங்கள்
- 7 இருக்கு வேதம்
- 8 தமிழ் சௌடிகள் கணக்குத் திருத்தத் தீர்மானம்
- 9 திருவருணாட்டம்
- 10 நாதம்
- 11 அமல் ஜகாரம்
- 12 அந்தாந்த நாற் பொருள்
- 13 இல்லறம்
- 14 அன்னம்
- 15 துப்புரவு
- 16, 17 மனைவி
- 18 பொருள்
- 19 அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்
- 20 உடம்பின் யமன்
- 21 இடம்பட வீட்டேடேல்
- 22 ஜீவகாருண்ணியம்
- 23 முற்கி
- 24 விதேக முத்தி சதேக முத்தி
- 25 நான் மறை
- 26 பிரம சரியம்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அறம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை. சிறையை வாந்தித்
[தல்

ஆரியமும் தமிழும்.

ஈழநாடும் தமிழும்.

“நத்தம்போல் கேடு” என்னும் குறளுறை

உயிர் வருக்கம்.

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்.

“வித்தகம்” முதல் வருட,

இரண்டாவது வருட சுருஞ்சிகைகள்

புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

ஓவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

Impprimerie “VITTAGAM” — Pondichéry.

இரண்டாவது வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 எமது பத்திரிகை
- 2 கல்வி
- 3 சிவமும் விஷ்ணுவும்
- 4 கேள்வி முயல்
- 5 காமேசன்
- 6 சோம்பிதி திரியேல்
- 7 இடம் பொருள் ஏவல்
- 8 கற்பெனப்படுவது சொற் றிறம்பாமை
- 9 வேதாந்த சித்தாந்தம்
- 10 சுழினை
- 11 மலபரிபாகம்
- 12 இருவினை ஒப்பு
- 13 விட்ட குறை
- 14 இராப் பகவந்த இடம்
- 15 அரவமாட்டேல்
- 16 ஆலயங் தொழுவது சால வும் நன்று
- 17 விருந்திலோர்க்கில்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்
- 18 ஒத்த இடத்து சித்திரை கொள்
- 19, 20 ஓதுவதொழியேல்
- 21 ஆறுவது சினம்
- 22 மறைக்காட்டுக்கதவு திறத்
- 23 உடையது விளம்பேல் [தல்
- 54 கவது விலக்கேல்
- 22 ஈயார் தேட்டைடத் தீயார் கொள்வார்
- 26 ஜயமிட்டுன்
- 27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மில்லை
- 28 சிவத்தைப் பேணில் தவத் திற்கழு
- 29 நிற்கக் குற்றல் சொற்றிறம் பாயை.

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர். ஐக்டீஸ்சந்திரவாஸ அவர்கள் செய்த

[பிரசங்கம்

சம்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான்

[ஆண்டி

அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும்

அறிவிலிக்குக்கு வாய்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி

[நிலை ஆராய்ச்சி

உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறப்பு.

ஈழநாடும் தமிழும்

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்திற்குரிய

உத்திரங்கீடும் நான்கின் ஆராய்ச்சி

20-ம் நூற்றுண்டின் இணையற்ற வினாக்கள்

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam.